

ἐκκλίνω, ὑποχωρῶ.

Говхѡжѡдѡ, διω. συνεισέρχομαι, συνεμβάινω, συνεισπρέσσομαι, συνείσειμι.

Говчинѣніѣ, α. οὐδ. συγκατάταξις, συγκαταρίθμησις. (122. ρυιδαύτη ὡς говчинѣніи. θρηνοῦσι τὸ συντακτήριον).

Говѣсть, η. θηλ. συνείδησις, τὸ συνειδός.

Говѣтчикъ, α. ἀρσ. σύμβουλος, συμβουλευτής. βουλευτής.

Говѣтница, ηι. θηλ. ἡ σύμβουλος.

Говѣтѡ, еши. -вѣтѡвахъ. συμβουλεύω, νουθετῶ, παραινῶ. 2) = говѣщаю (297. = говѣтъ твою ὡς чѣмъ) βουλεύομαι. (ὁ ἀορ. καὶ ὁ μελ. ἐν ταύτῃ τῇ σημασί. οὐ говѣтѡвахъ, οὐ говѣтѡ).

Говѣтъ, α. ἀρσ. συμβουλὴ, βουλὴ, συμβούλιον, διαβούλιον, βουλευτήριον. νουθεσία.

Говѣченствѡ, еши. -ствѡвахъ. συνδιαγωνίζω. (= говѣчнѡ).

Говѣщаю, еши. ἀορ. говѣщахъ. μ. -щаю, еши. βουλεύομαι, συμβουλεύομαι. 2) = го- глашю.

Говѣщаніѣ, іα. οὐδ. συμβου-
λία, συμφωνία, συνομωσία
(ἐπὶ καλοῦ καὶ κακοῦ), σύν-
δεσμος, συστροφή. ὅρα καὶ
ἐν τῷ ἡзмѣна. 2) συνθήκη
= забѣтъ = сложеніѣ.

Говѣщательный, αα, οε. ἐπιθ.
βουλευτικός, βουλευτήριος.

Говѣщій, αα, οε. μετχ. χρ.
ἀορ. (τοῦ сгнѣаю). συνεπτύγ-
μένος, σύμπτυχτος = согнѣ-
тый (ἀντιθ. τῷ разгнѣтый).
(2 = слѣкѣи (112)).

Гоглѣіѣ, іα. οὐδ. συμφωνία,
ἁρμονία, ῥυθμός (μουσικ.)
= слѣіѣ. 2) συμφωνήσις, συν-
θήκη. 3) ὁμόνοια, ὁμογνωμο-
σύνη, ὁμοφροσύνη. συναίνε-
σις, συμβιβασμός.

Гоглѣный, αα, οε. ἐπιθ. σύμ-
φωνος, συνωδός, ὁμόφωνος.
Σμετφр. σύμπνοος, ὁμόφρων,
σύμφηρος. ΣΓραμματ. гогла-
сна бѣка. σύμφωνον γράμ-
μα (ἀντιθ. τῷ глѣсна ἢ са-
могласна).

Гоглаєдѡ, еши. -говѣхъ. μ. -го-
глашѣ, іиши. συμφωνῶ, συνά-
δω, συναινῶ, σύμφημι, σύμ-
φωνός εἰμι. Σ μεс. -са. τὸ
αὐτὸ, καὶ = τῷ ἐπομ.